

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Divinum De Praesentia Dei

Arias, Francisco

Herbipoli, 1612

De Eximiis Fructibus huius diuini exercitij, atq[ue] inprimis de fructu puritatis mentis. Cap. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50314)

DE EXIMIIS FRUCTIBVS

*buius diuini exercitij, atq; imprimis
de fructu puritatis
mentis.*

C A P. I V.

QVò vehementius accendamus ad frequentandum hoc sanctum exercitium, patefaciemus deinceps aliquos effectus, quos in anima efficit, ac vt menti firmiter inhæreant, exempla quædam adiungemus. Inter omnes autem virtutes, Dei que dona, quæ à veris Dei seruis in maximo pretio habentur iure principem locum vendicat, puritas cordis, vt quæ pulcherrimam, iucundissimamque diuinæ maiestati præbeat habitationem, Vnde vulgo dicitur. *Qui amat puritatem cordis, habebit amicum Regem; nempe DEVM Regem* PROV: 22.

æternum cœli & terræ. Hanc puritatem & consequi, & conseruare possumus, si oculis mentis DEVM præsentem contem-
 plumur. Si enim secus fiat, & homo Dei obliuiscatur, nec consideret se ab eo videri, illum coram se esse, viuere & operari, proximum est, vt quasi freno solutus labatur in peccatum, & in eo perseueret, secundum illud psalmistæ. *Non est Deus in conspectu eius, inquinata sunt via illius in omni tempore.* Nam vt cogitatio, ita cupiditas inordinata rerum terrenarum est, quæ animam per peccata contaminat, Deumq; ex ea expellit. In hoc autem exercitio, quia homo omnes suas cogitationes conijcit in Deum, cogitationibusque proximè succedunt affectiones piæ in eundem, fit vt anima paulatim ab amore rerum

Psal: 9.

rerum

rerum terrenarū diuellatur, totaque expurgetur & renouetur. Id B. Bernardus in se ipso expertus est, quemadmodum humiliter ad ædificationem aliorum ex inspiratione diuina quodam *Ser. 74°* in loco confitetur; dicens. *Quæ in Cant.* ris, cum ita sint omnino inuestigabiles via Dei, unde adesse norim? *Viuum* & efficax est, moxq; vt intus venit, expergesecit dormitantem animam meam, mouit, & molliuit, & vulnerauit cor meum, quoniam durum, lapideumq; erat, & malè sanum. Cœpit quoq; euellere, & destruere, ædificare, & plantare, rigare arida, tenebrosa illuminare, clausa referare, frigida inflammare, nec non & mittere praua in directa, & aspera in vias planas, ita vt benedicat anima mea Domino, & omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto eius. Hæc omnia Bernardus, quibus testatur, quæ mirabilia

Deus

40 FRANC. ARIÆ EXERCIT.

Deus in anima sua operatus sit,
quando oculis mentis præsen-
tem eum cernebat.

Neque solum in seruis Dei id
efficit diuina præsentia, sed etiã
in magnis peccatoribus, vt eorũ
corda expurgentur à peccato-
rum noxis: quia dum admoniti
nonnihil attollunt caput è lecto
peccati, & cœlesti lumine porro
adiuti considerant se in conspe-
ctu Dei sui, iudicis viuorum &
mortuorum versari, qui præsens
aspiciat, quoties delinquant, in-
genti pudore & horrore peccati
consternati non audent amplius
illud committere, miranturque
suæ superioris vitæ cæcitatem,
quod tam temerè & impuden-
ter, haud secus, ac si nullus Deus
vel iudex esset, in omnia scelera
sint prolapsi.

Prorsus

DE PRAESENT. DEI. 41

PRORSVS id euenit famo- *In Vitis*
sæ meretrici Thaidi, quæ cùm *Patr. Antë.*
S. Paphnutio Abbati ad eam in *p. 2. hist. t.*
locum secretum & abditum in- *15. c. 10. f.*
gresso dixisset; non posse se vide-
ri nisi à solo Deo, vel dæmone:
Abbas verò respondisset. Age
si Deus te videt, qua fronte tu in
conspectu eius te purissimis ocu-
lis intuentis audebis peccare? il-
licò cælestis luminis radius mē-
tem eius collustrauit, tantoque
pudore suffusa est, ac tã capitali
odio superioris vitæ scelera pro-
secuta est, vt in media vrbe Ale-
xandrina flammis absumpserit,
quicquid corporis sui prostitu-
tione lucrata erat, & angustissi-
mæ cellę, asperrima acta pœni-
tentia triennio donec spiritum
Deo redderet, se incluserit.

Idem accidit S. Ephræm cum *Metaph. in*
alia fœmina peccatrice, quã cùm *eius vitæ*
adij-

*Surius in
Febru,*

adiisset, rogassetque, an auderet consueta sua peccata in medio urbis Edessenæ committere: ipsa autem respondisset, non audere, quia pudor nimius prohiberet in conspectu hominū talia patrare scelera, subiecit B. Ephram. Tu scias, etiamsi in loco occultissimo, & ab hominibus remotissimo pecces, te conspici à Deo ubique præsentem. Si itaque te à peccando deterret pudor vel metus hominum, multò æquius deterrere te debet metus Dei, qui eiusmodi scelera æternis multat supplicijs inferni. Quæ admonitio sic perterrita fœminam, ut dolore peccatorū summo tacta in corde intrinsecus in monasterium pœnitentiæ agendæ causa se abdiderit.

Hi sunt eximij præsentis divinæ effectus, quando homo se-
riò

riò eam ob oculos defigit. Quae enim fronte audeat homo rem tam peruersam & sordidam, qualis est peccatum lethale coram Deo, committere, si seriò sibi persuadeat se in conspectu eius, qui infinita bonitate præditus est, & infinitè execratur peccatum tale, consistere? Quae ratione offensæ æternis dignæ cruciatibus obstringere, si consideret altare ei, cuius iustitia est infinita? quem nouit nullum peccatum impunitum, siue in hac, siue in altera vita, relinquere, quem scit esse iustissimum iudicem, & iustè etiam eum, qui vnicum tantum temporis momentum in peccando consumpserit, sempiternis addicere flammis? Hæc considerans B. Augustinus;

Solit. c. 140
Domine, inquit, quando perpendo,
quod gressus meos, semitasq; consideras,

& dic

44 FRANC. ARIÆ EXERC.

& die noctuq³ super custodiam meam
vigilas, omnes semitas meas diligenter
notans, speculator perpetuus, velut si
totius creatura tua cœli & terra ob-
litus tantum me solum considerares,
& nihil sit tibi cura de alijs, DEVS
meus terribilis & fortis, timore pa-
riter, & ingenti rubore confundor,
quoniam nobis magna est indita ne-
cessitas iustè rectèq³ viuendi, qui cun-
ctâ faciamus ante oculos iudicis cun-
ctâ cernentis. Hucusque Augu-
stinus. Vnde intelligimus, quan-
tam vim & efficaciam ad cauenda
peccata posuerit in conside-
ratione diuinæ præsentia.

HAC PRÆSENTIAE DI-
uina contemplatione vinci tentatio-
nes, & virtutem perseveran-
tia obtineri.

CAP. V.

C Ontemplatio diuinæ præ-
sentia facit, vt non solum à
pecca-